

PADOMJU KULDĪGA

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas orgāns

IZNĀK TRIS REIZES NEDEĻĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 165
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 5 (1894)

Piektdien, 1957. g. 11. janvārī

13. gads

VIETĒJO PADOMJU VĒLĒŠANAS SAGAIÐOT

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs noteicis par republikas rajonu, pilsētu, pilsētu rajonu, ciematu, ciemu darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanu dienu svētdienu, 1957. gada 10. martu.

Vēlēšanu uzdevums ir tālāk uzlabot vietējo padomju varas orgānu darbu, iesaistīt valsts pārvaldē labākos no labākajiem ļaudīm. Nav jāšaubas, ka gaidāmās vēlēšanas no jauna spīgti pierādīs mūsu rajona darbaļaužu morāli politisko vienotību un saliedētību, ciešu sakārtību ap mūsu zemes Komunistisko partiju.

Priekšvēlēšanu periodā lielā uzdevumi izvirzīti partijas organizācijām. Pats galvenākais no šiem uzdevumiem — plašāk izvērst izskaidrošanas un agitācijas darbus, saistīt šo darbu ciešāk ar uzņēmumu, kolchozu, MTS pašreizējiem konkrētiem uzdevumiem. Lai šo darbu sekmīgi veiktu, politiskajā darbā ar vēlētajiem jāiesaista labākie agitatori un propagandisti, jāizmanto agitācijas un propagandas darba visdažādākās formas un metodes. Tāpēc, lūk, partijas organizācijām jāpārskata agitatoru kolektīvu sastāvs. Šeit jābūt cilvēkiem, kas grib un spēj veikta agitatora goda pilno uzdevumu.

Plaši vēlētajiem jāver agitpunktu durvis. Vissprieš to vadītājiem kopīgi ar partijas organizācijām, agitatoru kolektīviem jāgūda, lai agitpunkti būtu gaumīgi iekārtoti, silti un mājīgi. Kopīgi ar agitatoriem jāizstrādā rūpīgi pārdomāti agitpunktu darba plāni un nekavējoties jāuzsāk darbs.

Agitācijas un propagandas darba pamatā jābūt partijas XX kongresa vēsturisko materiālu dziļai izskaidrošanai, to grandiozo sasniegumu propagandai, ko pa-

domju tauta Komunistiskās partijas vadībā izvirzījusi rūpniecībā, lauksaimniecībā, savas materiālās labklājības un kultūras tīmeņa celšanā. Šeit jāmobilizē darbaļaudis to trūkumu novēršanai, kādi vēl pastāv saimnieciskajā un kultūras darbā. Pirms termiņa izpildīt sestās piecades otrā gada plānus rajona fabrikās un uzņēmumos, samazināt ražošanas pašizmaksu un uzlabot produkcijas kvalitāti, teicami izmitināt lopus ziēmā, priekšzīmīgi sagatavoties pavasara sējai kolchozos — šiem jautājumiem, runājot ar pilsētas un lauku darbaļaudīm, agitatori un propagandisti nedrīkst pāriet garām.

Kā pilsētā, tā laukos jau jūtama pirmsvēlēšanu rosme. Darbaļaudis izvirza savus pārstāvjus pilsētas, rajona un ciemu vēlēšanu komisijām. Tām pirms vēlēšanām jāpaveic viss nepieciešamais, lai visi vēlētaji piedalītos balsošanā, jāpanāk, lai precīzi sagatavotu un laikus pārbaudītu vēlēšanu sarakstus.

Nav tālu laiks, kad pilsētas un lauku darbaļaudis no savas vides izvirzīs labākos cilvēkus deputātu kandidātiem jaunajās padomēs.

Padomju lauku dzīvē ieviesusies jauka tradīcija — svarīgus notikumus sagaidīt ar jauniem panākumiem darbā. Tāpēc jau tagad, kad pilsētas fabrikās un uzņēmumos sācies jaunais ražošanas gads, partijas organizācijām, arodbiedrības vietējām komitejām jāorganizē darbaļaužu sacensība par godu vēlēšanām.

Apspriežot Bauskas rajona lauku darbaļaužu aicinājumu, mūsu rajona laukos un MTS pieņem jaunas socialistiskās saistības. Sagaidīt vēlēšanu dienu — 10. martu — ar panākumiem šo saistību izpildē — lauku darbaļaužu goda lieta.

Izvirza pārstāvjus rajona vēlēšanu komisijai

RENDAS CIEMĀ

Gatavojoties vietējo darbaļaužu deputātu padomju vēlēšanām, uzņēmumu un iestāžu kolektīvi, partijas un sabiedriskās organizācijas izvirza pārstāvjus rajona vēlēšanu komisijai. Šo pienākumu uztie labākajiem uzņēmumu un iestāžu cilvēkiem, kas iemantojuši darbaļaužu autoritāti un cieņu.

FINIERU FABRIKA „VULKANS”

Jau 27 gadus finieru fabrikā „Vulkans” izejvielu cechā par maiņas meistarū strādā Eduards Gees. Ilggadīgais strādnieks ir ne tikai labs organizators cechā, bet izpelnījies pārējo strādnieku cieņu un uzticību ar aktīvo darbību arodbiedrības vietējā komitejā.

Eduards Gees vienmēr ir atsaucīgs un izpalīdzīgs biedrs, teicams sava darba darītājs un aktīvs sabiedriskajā darbā, tādēļ esmu pārliecināts, ka viņš godam attaisnos dāvāto uzticību, — sapulcē teica cecha strādnieks b. Grišnovs. Cecha kolektīvs b. Geu vienprātīgi izvirzīja par pārstāvi rajona vēlēšanu komisijai.

Rendas ciema strādnieku un kalpotāju sapulce rajona vēlēšanu komisijas sastāvam izvirzīja Elizabeti Salmu. Biedre Salma vairākus gadus strādājusi par Rendas ciema padomes izpildu komitejas sekretari, bet no 1955. gada ir šī ciema izpildu komitejas priekšsēdētāja.

Enerģiska darbā, atsaucīga un rūpīga pret vēlēšanu vajadzībām un ierosinājumiem, — tā viņu raksturoja ciema darbinieki b. Merclins, Riekstiņš un citi.

KULDĪGAS MRS

Kopēja Kuldīgas MRS un pludināšanas iecirkņa darbinieku sapulce par pārstāvi rajona vēlēšanu komisijai izvirzīja ilggadīgo pludināšanas iecirkņa darbinieku Antonu Šimanovski.

Pārstāvjus rajona vēlēšanu komisijai izvirzījuši arī citu uzņēmumu un iestāžu kolektīvi, partijas un sabiedriskās organizācijas.

A. Liepa

PADOMJU DZIMTENE

Visās Donbasa šachtās saisināta darba diena

Donbasā visiem apakšzemes strādniekiem saisināta darba diena. 2. janvārī, pirmajā jaunā gada darba dienā, jaunais reglaments ieviests visās baseina šachtās: ogļraču — eju laužēju maiņas darbs ilgst 6 stundas, visos pārējos apakšzemes darbos — 7 stundas.

Darba dienas saisināšana, kas notikusi vienā laikā ar jaunās darba atalgojuma un organizācijas sistēmas ieviešanu, gandrīz visur uzlabojusi ražošanas rādītājus, cēlusi ogļraču darba ražīgumu un izpelnu.

15 miljoni rubļu ienākuma gadā

Odesas apgabala Novoivanovas rajona kolchoza „8. marts” gada ienākumi ir 15 miljonu rubļu.

Kolchoza ciematos Ogorodnā un Aleksandrovkā ūzceltas vairākas sabiedriskās ēkas, elektrostacija, radiomezģls, skola. Kolchoznieku kopsapulce nolēma assignēt 5 miljonus rubļu skolas — internāta un kultūras pils celtniecībai, ūdensvada ierīkošanai un citām labierīcībām.

Attēlā: kolchoza celtniecības, brigades vadītājs I. M. Bablans iepazīstina ciema padomes aktīvu un kolchoza valdes locekļus ar kultūras pils celtniecības projektu.

Kabiles MTS mechanizatori atsaucas

Atsaucoties Bauskas rajona lauku darbaļaužu patriotiskajam aicinājumam, Kabiles MTS kolektīvs uzņemies jaunas saistības. Tajās paredzēts uz zonas kolchozu laukiem ar MTS tehniku izvest 5000 t kūdras, 5000 t kūstmēslu un 800 t avotkalķu, lauku mēslošanai izmantojot kūdru tikai kompostētā veidā. Ziemas periodā paredzēts MTS un kolchozu kopīgiem spēkiem izvest vidēji uz katru pavasara sējumplatības hektaru 5 t organiskā mēslojuma. Mechanizatori apņemas traktoru remontu pabeigt līdz 15. martam, lauksaimniecības mašīnu remontu līdz 1. martam un kombainu remontu līdz 1. maijam.

Mikstā arumā ar 1 ZS traktoru traktoristi apņemas izstrādāt 400 ha un 1 ha mikstā aruma pašizmaksu samazināt par 5 procentiem, ietaupot degvielas, smērvielas un remontlīdzekļus. Paaugstinātas saistības uzņemas arī meliorācijas brigades ļaudis.

Pie saistību izpildīšanas jau stājies viss MTS kolektīvs. Līdz 1. janvārim paredzēto 17 traktoru vietā izremontēti 22 traktori. Tas ir centīgo remontētāju, kā metinātāja A. Štrausa, virpotāja V. Bensona, traktoristu A. Ozoliņa, A. Ansfelda, remontstrādnieka A. Strazdiņa, atslēdznieka A. Daugaviēša un citu nopelns. Prasmīgi remontdarbus organizē, dodot vērtīgus ierosinājumus, darbnīcas vadītājs b. Anspoks.

Lauksaimniecības mašīnu remontā labi sokas kalējam Fr. Zaķim, traktoristiem J. Dzenim, J. Vilertam un kombainierim Ž. Riežniekam. Enerģiskā darba rezultātā arkli izremontēti 30 proc., kultivatori — 40 proc., disku ecēšas — 65 proc., sējmašīnas — 35 proc. apmērā.

MTS vadība rūpējas par labiem dzīves apstākļiem mechanizatoriem. Telpas MTS kopmītnēs mājīgas un siltas. Pēc darba mechanizatori var apmeklēt sarkano stūrīti, kas apgādāts ar dažādām galda spēlēm, jaunākiem žurnāliem. Te iespējams noskatīties arī televīzijas pārraides.

Izbalsinātas arī visas kantora telpas, un tagad tajās gaiši un silti. Administrācijas rūpes un gādību MTS mechanizatori apņēmušies atļot ar jauniem sasniegumiem darbā.

A. Seska

Vairāk nekā 20 tūkstoš rubļu izmaksās premijās

Lai materiāli ieinteresētu kolchozniekus, Raipa vārdā nosauktajā lauksaimniecības arteli lielas naudas sumas izmaksās premijās.

Slaucēja b. Stachoviča par piena izslaukuma plāna pārsniegšanu premijā saņēmusi 1336 rubļus. Vairāk nekā 4000

rubļu izmaksās dārkopības brigadei. Lielāku premiju saņēma arī cūkkopēja b. Rozentāle un citi kolchoznieki.

Pavisam kolchoza ļaudis premijās saņēms vairāk nekā 20 tūkstoš rubļu.

A. Siliņš

REPORTAŽA

KABILES MEŽOS

Vēsts, ka kolchoza „Uzvaras karogs” laudis pirmie rajonā izpildījuši ligumu kokmateriālu izciršanā, ātri ap利多ja lauku sētas. Un drīz šiem kolchozniekiem radās daudz sekotāju. Ar MRS kokmateriālu sagatavošanas ligumus noslēdza kolchozu „Imanta”, „Kopdarbība”, Staļina v. n. valdes, un uz cīsmām izbrauca cirtēji.

Kad pajautājām Kuldīgas MRS direktoram b. Ošim, kā tad strādā mūsu lauku laudis meža darbos, tad viņš atbildes vietā uzaicināja kopīgi aizbraukt uz Kabiles mežu, kur strādā vairāku kolchozu laudis.

Pa 100 kubikmetru katrs

Kad ieradāmies mežā, tūdaļ palūdzām meža izstrādes punkta vadītāju b. Kalniņu parādīt cīsmu, kur strādājuši pirmrindnieki — kolchoza „Uzvaras karogs” laudis. Un, lūk, jau esam cīsmā. Mūsu acu priekšā vesela balķu jūra. Mazliet tālāk redzam kādu zaru dedzinātāju. Pēc īsas iepazīšanās noskaidrojās, ka tas ir kolchoza laukkopis Nikifors Kondratjevs, kurš cīsmā strādā turpat trīs nedēļas. Cīsmas otrajā galā ar cirvjiem rokā rosās vēl trīs vīri. Tie no pirmās laukkopības brigades Fricis Tīrums, Fricis Pēda un Alfrēds Tīrums. Pēc viņu piesarkušām sejmām var redzēt, kā strādājuši dūšīgi.

— Nu, kā tad veicas? — apjautājāmies.

— Paldies, paldies, darbs jau sokas, — atbildēja Fricis Pēda.

— Padarīt jau varējām daudz vairāk, ja dienas būtu garākas un lietūs nesijātu, — piebilda Alfrēds Tīrums, tikko pabeigdam atzarot egli. Vārdu parādā nepalika arī trešais.

— Paskatieties uz šo cīsmu, — viņš rādīja uz kokmateriāliem, — tas viss mūsu darbs. Esam jau katrs 100 kubikmetru kokmateriālu sagatavojuši.

— Pareizi, viņi raujas dūšīgi, — piebilda arī b. Kalniņš, bet tā paša kolchoza trešās brigades 8 vīrus, kā Rožkalnu, Hartmani, Simsonu, Jakubovski un pārējos gan slavēt nevar. Viņi darbā ieradās pusdienas laikā, bet pēc trim stundām jau no cīsmas pazuda.

— Jā, tad jau arī nav brīnuma, ka pa 8 vīriem 6 dienās varēja sagatavot tikai 48 kubikmetrus, — iesmējās Alfrēds.

— Savu uzdevumu jau esam izpildījuši, taču gribas dot kokmateriālus virs plāna, — vēl ieminējās kāds no mežniekiem, un tagad jau neviens vairs sarunu negribēja turpināt.

Saprotam viņus, jo tagad, kad dienas ir īsas — jāizmanīto lietderīgā darbā katra stunda, katra minūte.

No viņiem jāmācās strādāt

Gabalīņu tālāk virs eglēm paceļas varenī dūmu mutuļi, sprakšķ degošie zari, sīc elektriskie zāgi un dzirdamas jautras balsis.

Pieejot tuvāk, pārliecinājamies, ka daudzi no šeit strādājošiem vīriem mums pazīstami. Viņi visi ir kolchoza būvbrigades locekļi, taču siena plaujas laikā viņus redzējām plāvās, ražas novākšanas laikā — druvās. Vārdu sakot, gāja tur, kur visvairāk bija nepieciešamas stipras rokas. Un, lūk, šodien ar viņiem, kā Jāni Kolu, Pēteri Mepi, Adolfu Gulbi vienlīdz labi strādā Arnolds Bergholds, Indulis Lācenbergs un Fricis Simsons. Arnolds Bergholds

pagājušajā gadā demobilizējās no Padomju Armijas rindām un atgriezās dzimtajā kolchozā, bet Indulis Lācenbergs un Fricis Simsons tanī pat laikā uzņēmti kolchoznieku saimē.

Kad ieradāmies pie šiem laudim, viņi tā bija iekarsuši, ka neviens mūs pat neievēroja. Vieni nesa un dedzināja zarus, otri atzaroja motorista nozāģētos kokus, trešie cīsmā izcirta sīkos kociņus. Motorists b. Korotkovs „zaķeni” bija atstūmis uz pakauša un izmeties pavisam vieglā apģērbā, bet viņa pierī klāja sviedru lāses. Taču apstāties nevarēja, jo Indulis Lācenbergs jau mudināja, lai zāģējot ātrāk.

Un, lūk, nemanot pienāca pusdienas laiks. Tagad visi sēdās ap ugunsgrū pusdienot. Daži jokojās, centās būt asprātīgi, bet gados vecākie kolchoznieki mēģināja aprēķināt padarīto. Jā, un padarīts nebija maz. Nepilnās trīs stundās nelielā brigādē bija sagatavojusi ap 40 kbm kokmateriālu.

— Kā tad esat apmierināti ar darbu? — apjautājāmies.

— Nekas nekā, — atbildēja kāds vecāks kolchoznieks. — Nu jau piecas dienas mēs 8 vīri raujamies, un tā vien rādās, ka šonedēļ visi 450 kubikmetri arī būs sagatavoti.

... Pēc īsa pusdienas pārtraukuma vīri no jauna ķērās pie cirvjiem, un liekas, ka tagad vēl spārīgāk klaudzēja cirvji, un stiprāk sprēgāja dzirkstis lielajos egļu zaru sartos.

Vēl Kabiles mežā sastapām no Staļina vārdā nosauktā kolchoza meža cirtējus, kuri cīsmā ieradusies tikai pirmo dienu, un kolchoza „Kopdarbība” laudis.

A. Sudrabs

Viena kolchoza deputati

Neatrast šodien atbildīgāka un nozīmīgāka uzdevuma ciema padomes deputātiem, kā nemītīgas rūpes un gādību par sava ciema kolchozu augšupeju, ciema iedzīvotāju materiālās labklājības celšanu. Un, lūk, to ne brīdi neaizmirst Rumbas ciema padomes deputāti Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā.

Viņu darba pamatā ir ciešas saites ar vēlētajiem, un tas ir noteicis darba panākumus divu gadu ilgajā laikā kopš vēlētajiem tām dāvājuši savu uzticību. Deputāti kolchozā katru gadu vairākkārt atskaitījušies saviem vēlētajiem, izmantojot šim nolūkam brigāžu sapulces, kolchoznieku pilnsapulces, vērtīgi viņi atsaukušies vēlētajū vajadzībām un ierosinājumiem. Kad kolchoznieki izteica prasību izremontēt tiem dzīvokļus, kolchoza priekšsēdētājs deputats b. Jansons šo jautājumu ierosināja ciema padomes sesijā. Atbildību un kontroli par dzīvokļu remontiem uzņēmās ceļu — celtniecības komisijas priekšsēdētājs deputats b. Garokalns. Būdam kolchoza klētnieks, viņš atrada arī laiku sekot būvbrigades darbam, un rezultātā 18 kolchoznieku ģimenes tagad dzīvo izremontētos dzīvokļos. Bez tam aizvadītajā gadā kolchozā uzcelta jauna putnu un jaunlopu kūts, galdnieku darbnīca.

Atsaucoties vēlētajū vajadzībām un ierosinājumiem, deputats b. Jansons iemantojis kolchoznieku uzticību un cieņu, saliedējis vienprātīgu un darbīgu kolchoznieku kolektīvu, kas nežēlo spēkus jebkura uzdevuma izpildei. Tas viņam devis iespēju gadu no gada vadīt kolchozu pa augšupejas ceļu. Aizvadītajā saimniecības gadā kolchozā graudi iegūti par 150 t, bet kartupeļi par 280 t vairāk nekā 1955. saimniecības gadā. Vairāk iegūti arī gaļas, olu un piena. Protams, ka šie panākumi cieši saistīti ar kol-

choznieku materiālās labklājības pieaugumu. Viņi par katru izstrādes dienu saņem vismaz 0,7 kg graudu un rubli naudas vairāk nekā iepriekšējā gadā.

Prasmīgi kompleksās brigades brigadieru darbu ar deputātu pienākumiem apvieno deputats komjaunietis b. Pētersons. Regulāri atskaitoties saviem vēlētajiem, kas ir arī viņa brigades laudis, pārņemot ar tiem veicamos uzdevumus, prasmīgi organizējot darbu, viņš brigādē izaudzinājis ne vienu vien teicamu sava darba darītāju. Kolchoza pirmrindnieku skaitā ierindojusies brigades laukkope Katrīna Lipke. Viņai aizvadītajā gadā ir 360 izstrādes dienas minimumā paredzēto 200 vietā. Kristapam Šternam ir 560 izstrādes dienas. Biedra Pētersona vadītā brigāde lepojas ar kolchoza labāko slaucēju Annu Ķesenfeldi. Šo cilvēku ieguldījums kolchoza augšupejā nav mazais.

Ar katru gadu kolchozā palielinājas piena izslaukumi. Vairot lopu produktivitāti arī turpmāk, to par savu galveno uzdevumu uzskata ciema padomes pastāvīgās lauksaimniecības komisijas priekšsēdētājs deputats b. Lipkis. Lopbarības sagādes laikā konkrēti uzdevumi tika doti visiem komisijas locekļiem, b. Lipkis stingri kontrolēja to izpildi. Rezultātā šoziem kolchozā lopbarības ir divas reizes vairāk nekā iepriekšējā gadā. Sākoties lopu kūti stāvēšanas periodam, b. Lipkis kopā ar komisijas locekļiem b. Jēkobsoni un Radzi pārbaudīja, kā sagatavotas lopu novietnes ziemai, organizēja atklāto trūkumu novēršanu.

Neatlaidīgi cīnītāji par sabiedriskās saimniecības augšupeju — pamatoti var teikt par Rumbas ciema padomes deputātiem Mičurina vārdā nosauktajā kolchozā.

V. Zudiņa,
Rumbas ciema padomes
priekšsēdētāja

Lietišķās un tēlotājas mākslas pašdarbības izstāde Kuldīgas novadpētniecības muzejā

Kuldīgas novadpētniecības muzejā atvērta Vissavienības jaunatnes festivalam veltītā lietišķās un tēlotājas mākslas pašdarbības izstāde.

Izstādē piedalās 62 autori ar 227 darbiem. Vairums autoru ir jaunieši, un jāpiecējas, ka mūsu jaunatne prot izstrādāt tik gaumīgus priekšmetus. Bijušās Kuldīgas daļamatniecības vidusskolas absolventi piedalās izstādē kuplākā skaitā nekā agrāk ar tiešām skaistiem darbiem gan kompozīcijā, gan izpildē. Šie darbi var būt par ierosmi ikvienam šīs mākslas mīļotājam.

Novērtējot izstādītos darbus, uz republikanisko izstādi Rīgā izvirzīti un nosūtīti 14 autoru 27 darbi. Viņu vidū ir Lidijs Gulbes sedziņu komplekts, Elizabetes Ceras austais divāna spilvens, Annas Grīnbergas izšūtā blūzīte un austā vestīte, Mirdzas Māliņas tikla un adītās sedziņas, Zuzannas Jaunzemes tamborētā galda sega un citi.

No zīmētājiem vairāk strādājis Ādams Brūders, kurš izstādījis 11 zīmējumus un akvareļus, no kuriem 4 nosūtīti uz republikanisko izstādi Rīgā. No Polikarpa Višņevska darbiem nosūtīta eļļas glezna „Dēla portrets”. No kokgriezējiem izstādē piedalās jaunieši Voldemars Inteps un Richards Bendrats. Bendrata kokgriezums „Augam darbam” nosūtīts uz republikanisko izstādi.

Skaistas ir segas, kuras darinājušas Līze Valciņa no Kursas ciema, Monika Gailāne no Abavas ciema. Īpatnēja ir Annas Sproģes tamborētā gultas sega ar ornamenta izšuvumiem.

Sudrabkalnu ciema rokdarbu pulciņa dalībnieces izstāda vairākus divāna spilvenus, austus pērliņu rakstā ar interesantu jauninājumu: raksts veidots vairākās krāsās, kas, gaumīgi sakārtotas, dod jauku iespaidu.

Izstādē daudz balto darbu. Lielākas galda segas tikla iz-

vilkumā izstrādājušas Zigrīda Laugale no Sudrabkalnu ciema un Vera Meijere no Vies-tura ciema. Gaumīgas ir arī Veras Meijeres izšūtās spilvendrānas, kur tīkliņa izvilkumā izpildīts latviskais ornaments, tāpat arī Mirdzas Māliņas izšūtās blūzītes.

Bez adītām jakām un džemperiem, kurus izstāda Herta Burkovska un Lidijs Kadiķe, šogad ir arī vairāki apaļie mākslas adījumi — galda segas, pie kurām strādājušas rajona kulturas nama rokdarbu pulciņa dalībnieces.

No tamborētājiem jāatzīmē Zuzanna Jaunzeme un Olga Milberga, kuru darbi izpelnījušies vispārēju atzinību.

Izstādē ar skulpturām piedalās māksliniece Līvija Rezēvskā. Še redzams arī pieminekļa mets 1905. gada revolūcijas cīnītājiem, pēc kura izstrādātais piemineklis tiks uzstādīts Kuldīgas parkā.

D. Vingolde,
Kuldīgas novadpētniecības muzeja
direktore

Pekina — lielās Ķīnas galvaspilsēta

Uz zemeslodes saglabāties maz tik vecu pilsētu kā Pekina, kam ir pāri par trim tūkstošiem gadu.

Pekina vienmēr bija svarīgs Ķīnas kulturas centrs. Visos gadsimtos tajā pulcējās ievērojamākie ķīniešu zinātnieki, mākslinieki, arhitekti. Tur bija uzceltas skaistuma ziņā nepārspējamās pilis ar krāšņiem parkiem. Ķīnā nav nevienas citas pilsētas, kurā būtu tik daudz senu vēstures pieminekļu kā Pekinā. Mūžam zalie parki, kuru fonā izceļas pilis ar dzelteniem glazētu kārniņu jumtiem, akmens arkas, baltā marmora tilti, kanāli, seni paviljoni un pagodas — tas viss piešķir Pekinai to brīnišķīgo izskatu, ar ko tā ieguvusi skaistākās Austrumu pilsētas slavu.

Taču Pekina slavena ne tikai ar saviem senatnes pieminekļiem. Tā ir cildena revolucionāro tradīciju pilsēta.

Lielās Oktobra socialistiskās revolūcijas ietekmē tur radās „ceturtā maija kustība”, kas aptvēra visu Ķīnu. Tā sākās ar Pekinas studentu demonstrāciju 1919. gada 4. maijā. Šī kustība, kurā piedalījās Ķīnas proletariats, bija anti-imperialistiskās un antifeodālās cīņas varenu uzplūdu sākums. Komunistiskās partijas vadībā šī cīņa beidzās ar pasaulvēsturisko tautas revolūcijas uzvaru.

1949. gada 31. janvārī Tautas atbrīvošanās armija atbrīvoja Pekinu no gomindaniešu jūga. 1949. gada 1. oktobrī Tjananmiņas laukumā, kas atrodas Pekinā, tika proklamēta Ķīnas Tautas Republika un pacelts tās sarkanais piecvaigžņu karogs. Pēc pieciem gadiem Pekinā Višķinas tautas pārstāvju sapulce pieņēma jaunās, tautas demokrātijas valsts konstitūciju.

Vēl lielāku uzmanību mechanizatoru sadzīves apstākļu uzlabošanai

Nereti piemin Kuldīgas mašīnu un traktoru staciju. Atsevišķu mechanizatoru-pirmrindnieku vārdi pazīstami pat aiz rajona robežām un ne jau sliktā nozīmē. Labo vārdu mechanizatori cieši apņēmušies paturēt arī nākamajā darbu sezonā. Lūk, mechanizatoru darbnīcās diendienā dūc elektromotori, virpas, skan amuru sitieni, zibsnī elektrometināšanas spilgtā gaisma. Laiku pa laikam to visu pārtrauc tikko izremontētā traktora spēcīgā „balss”. Un visur rosīgi strādā mechanizatori. Taču šoreiz pieskarsimies pavisam citam, ne mazāk nozīmīgam jautājumam—strādnieku dzīves apstākļiem.

...Pie MTS kopmītnes durvīm nosviesta vesela kaudze malkas. Apkalpotāja pietupies nē pa vienai pagalei un krauj uz rokas.

—Šķūnīša nav, tikko atveda malku no MTS, tadē jāsteidz ienest telpās, — paskaidro b. Šmēdiņa.

Turpat līdzās durvīm sakrājis netīrs ūdens...

—Aizsprotojusies kanalizācijas caurule no mazgātavas un netīrais ūdens iztek vienkārši pagalmā,—atkal paskaidro apkalpotāja.

Tāds ir pirmais iespaids, ieejot kopmītnē.

—Tagad jau labāk,—saka kāds traktorists.

—Ir mums pat savs televizors, ko vakaros sarkanajā stūrī paskatīties.

Tiesa, viss, kas redzams kopmītnē, nav nopeļams. Televizors laba lieta. Palasīt jaunākos laikrakstus un žurnālus—arī patikama nodarbošanās pēc spraiņa dienas darba. Sar-

kanajā stūrī netrūkst pat aktuālu lozungu un diagramu par sestās piecgades perspektīvām. Pirmajā mirklī tiešām iepriecina intereseanti un patikami ilustrētais „Krokodils”, bet kad uzzina, ka to gandrīz pirms pāris gadiem izdevis mechanizators Romans, kā saka, visi prieki vējā.

—Kāpēc tik sen?

—Jā, tagad šis mechanizators MTS vairs nestrādā...

Žel, ka šāds „Krokodils” nav kļuvis par tradīciju. Tāpat nepatikami, ja sarkanajā stūrī nav nekādu galda spēļu.

Apsveicams, ka kopmītnē iekārtota atsevišķa mazgāšanas telpa un darba drēbju žāvētava. Bet ar virtuvi nevar apmierināties neviens mechanizators. Vakaros, tūlīt pēc darba beigām, virtuvē verama parasta aina. Katrs steigšus pirmais ieņem vietu pie plīts. Taču divas plītes ap 15 cilvēkiem ir daudz par maz. Kuram izdevies pirmajam ieņemt vietu—labi, bet ko lai saka pēdējais? Galu galā pulkstenis jau rāda 22, tikai virtuvē vēl visi nav pagatavojuši vakariņus. Bet dažreiz arī tā, ka viens otrs atmet ar roku vārīšanai un apmierinās ar sausu maizi vien. Slikti arī tas, ka pārtikas produkti jāglabā guļamistabā skapiņos. Siltajās telpās tie ātri sabojājas. Vislielākā nelaime kā apkalpotājam tā mechanizatoriem ar malku, kura slapja un lāgā nedeg. Kamēr vienu krāni iekur, otra jau apdzisusi.

Minot šos trūkumus, nevar aizmirst arī tos mechanizatorus, kuru ģimenes dzīvo Veckuldīgā—turpat, kur atrodas kopmītne.

...Metinātāju Sproģi daudzi

pazīst kā labu darba darītāju. Bet kāds ir viņa dzīvoklis? MTS vadība gan solīja izremontēt sienu un vienu logu, iekārtot vēl otru, bet... pagaidām tie palikuši tikai solījumi. Taču b. Sproģis šajā dzīvoklī ar ģimeni dzīvo jau trīs gadus.

Vislielākās nelaimes jāpie dzīvo lejas mājas iemītniekiem. —Ja pa griestiem pārscrien pele vai kakis, apakšējos dzīvokļos piebirst ar kaļķiem un smiltīm visi trauki,—sūdzas iedzīvotāji.

Tiešām, kaļķi no griestiem pie mazākā satricinājuma atdalās Statkus, Lazdīpa, Šolodova un citos dzīvokļos. Visi tie ir mitri, kur sapel un bojājas pat drēbes. Daudz un dažādu trūkumu šajos dzīvokļos ir atliku likām. MTS vadība sola šo māju pavasārī pārbūvēt. Tikai mājas iedzīvotājos vēl vienmēr valda pesimisms. Viņi saka tā:—Esam jau apraduši ar visādām komisijām. Tās nāk, šo to pieraksta, spriež un atkal aiziet, bet dzīvokļi paliek ar katru dienu sliktāki.

Rudenī sāka malkas šķūnīša būvi, tomēr vēl šodienam nav jumta. Rezultātā vairākām ģimenēm nav kur novietot malku. Akai trūkst kārtīga vāka, nemaz nerunājot par to, ka bieži bojājas sūkņi. Nav kanalizācijas netīrā ūdens aizvādīšanai.

Tie visi nav niecīgi sūkumi, bet trūkumi, kas steidzīgi jānovērš. Kā gan cilvēki var ieslēgties darbā, kā teikt, ar sirdi un dvēseli, ja pēc darba tie savos dzīvokļos nevar justies kā mājās.

R. Līdumnieks

Jaunais gads iesākts veiksmīgi

Finieru fabrikas „Vulkans” kolektīvs sekmīgi noslēdza 1956. gadu, izpildot ar uzviņu uzdevumu bruto produkcijā, bet decembra plāns pārsniegts par 6,5 procentiem.

Daudz panākts pagājušā gadā, bet vēl lielāki uzdevumi kolektīvam izvirzīti jaunajā—1957. gadā.

—Salīdzinot ar pagājušo gadu, šogad jāražo ap 2000 kubikmetru finieru vairāk,—saka fabrikas direktors b. Maurers.—Ievērojami jāuzlabo galdnieku plašu kvalitāte. Agrāk fabrika ražoja galvenokārt biezas galdnieku plātes, tagad jāražo arī plānās, precīzas. Fabrikai šogad jānodod galdnieku plātes radio rūpniecībai moderno radiouztvērēju „Lukss”, „Akords” ārējā apvalka pagatavošanai. Tāpat pieprasījumi pēc plānajām, precīzajām galdnieku plātēm nāk arī no Kuibisevas.

Bez tam fabrikai jāapgūst arī jaunas produkcijas—drēbju skapiņu gatavošana. Tos sāks ražot šā gada pirmajā ceturksnī.

Kādas pasākumus tad fabrikā veic un veiks turpmāk, lai nodrošinātu palielināto uzdevumu sekmīgu izpildi?

Uzstādīta un šajās dienās sāks darboties jauna galdnieku plašu slīpmašīna. Tā dos iespēju ražot augstas kvalitātes galdnieku plātes. Saņemta arī jauna, kombinēta mašīna drēbju skapiņu izgatavošanai. Šogad paredzēts saņemt arī daudz citu modernu mašīnu,

piemēram, lobmašīnas un citas.

Ievērojami pasākumi veikti fabrikas iekšējā transporta uzlabošanā. Darbojas trīs autokrāvēji, četri elektrokrāvēji. Lai atvieglotu transporta darbus, asfaltē ceļus, bet vasarā asfaltēs visu fabrikas teritoriju.

Ievērojami pasākumi paredzēti arī strādājošo dzīves apstākļu uzlabošanā. Alsunga strādājošiem nodota lietošanā jauna dzīvojamā māja.

Lai jauno moderno tehniku, kuru regulāri saņem finieru fabrika, varētu labi apkalpot, tiek paaugstināta arī strādājošo kvalifikācija. Divās nedēļās reizi fabrikā notiek tā saucamā „Meistaru diena”. Šeit labi sagatavotus referātus lasa inženiertehniskie darbinieki. Bez tam atsevišķi darbinieki mācās Leningradā un citur.

Jauno gadu finieru fabrikas „Vulkans” kolektīvs uzsācis labi. Nodrošināts ritmisks darbs jau no paša gada sākuma. Pirmās astoņās jaunā gada dienās izpildīts grafiks finieru ražošanā, par vairākiem procentiem pārsniegts grafiks galdnieku plašu ražošanā. Labi strādājusi zāģētava, plaša patēriņa preču ražošanas cehs grafiku pārsniedzis par vairāk nekā 25 procentiem. Labais iesākums liecina, ka fabrikas kolektīvs stingri appēmies sekmīgi veikt sestās piecgades otrā gada uzdevumus.

V. Zile

Liepājnieku ražotās lauksaimniecības mašīnas

Aizputes rajona kolchozā „Boļševiks” cūkkopības fermā uzstādīts lopbarības sagatavošanas kombains „KPK-1,5”. Šis kombains mazgā kartupeļus, sasmalcina sakņaugus, izsūta un sajauc tos ar sauso spēkbarību. Agregāts pārstrādā 500 kilogramus kartupeļu stundā. Divi cilvēki ar šā agregāta palīdzību vienā dienā var sagatavot lopbarību 800 cūkām. Pēc aptuveniem aprēķiniem, lietojot kombainu, kolchozs 1956. gada 11 mēnešos ietaupījis vairāk nekā divus tūkstošus izstrādes dienu, kā arī atbrīvojis cūku kopējus no smagā darba.

Lopbarības sagatavošanas kombainus ražo Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīca. Tos lieto ne tikai mūsu republikas kolchozos un padomju saimniecībās, bet arī Baltkrievijā un Ukrainā. Šīs mašīnas sūta arī uz jaunapgūto zemju rajoniem.

Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcā izgatavo arī ar ūdeni piepildāmos veltnus lauku pieveļšanai, ko dara, lai augsne labāk saglabātos mitrums.

Nesen rūpnīca saņēma no Kustanajas apgabala graudkopības padomju saimniecības „Aidarinskij” vēstuli, kurā neskatīto zemju apguvēji pateicās Liepājas mašīnbūvētājiem par labajiem veltniem. Pa-

domju saimniecības pieredze pierādījusi, ka, laukus pieveļot, labības raža pieaug par 4—5 centneriem uz ha.

Liepājas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas kolektīvs paplašina mašīnu ražošanu. Gada plāns veltnu un lopbarības sagatavošanas kombainu ražošanā izpildīts pirms termiņa. Veltnu ražošana, salīdzinot ar pagājušo gadu, palielinājusies četrās reizēs. Vienpadsmit mēnešos rūpnīca deva produkciju par 5 miljoniem rubļu vairāk nekā attiecīgajā pagājušā gada periodā.

Sestajā piecgadē rūpnīca apgūs un sāks ražot kartupeļu rokamās mašīnas, dēstu stādāmās mašīnas, kultivatorus un rušinātājus. Jau sākusies biešu krāvēju serijsveida ražošana cukurfabrikām un biešu audzētāju vajadzībām. Krāvējs uzmontējams uz smagās automašīnas šasijas. Tas iekrauj 50—70 tonnas biešu stundā. Apgūt šā agregāta ražošanu liepājniekiem palīdzēja Charkovas lauksaimniecības mašīnu rūpnīcas „Serp i molot” speciālisti.

Liepājas mašīnbūvētāji jau izgatavojuši arī kartupeļu rokamā mašīnu izmēģinājuma partiju.

F. Volchovs

Tautas vara daudz uzmanības velti Pekinas labierīkošanai, apstādīšanai, apgādāšanai ar ūdeni, kanalizācijai, pilsētas transporta paplašināšanai un pilnveidošanai, kā arī pilsētas saimniecības vispusīgai attīstībai un gandrīz triju miljonu Pekinas iedzīvotāju vajadzību labākai apmierināšanai.

Pekina strauji attīstās arī kā rūpniecības centrs. Ķīnas Komunistiskās partijas 8. kongresā tika norādīts, ka lielās socialistiskās valsts galvaspilsētai jābūt ne tikai politiskam, kultūras un zinātnu centram, bet arī pilsētai ar attīstītu modernu rūpniecību.

Šiczināšanas metalurģiskā rūpnīca, kas atrodas Pekinas rajonā, jau tagad ir lielākais Ziemeļķīnas uzņēmums. Atkāpdamies gomindānieši Šiczināšu bija gandrīz pilnīgi sagrāvuši. Tagad tā ir atjaunota. Tur strādā domnas, koka ķīmiskā rūpnīca un uguns-turīgo ķieģeļu rūpnīca. Turpmāk rūpnīca tiks rekonstruēta par kombinātu ar pilnu metalurģisko ciklu.

Pekinas austrumu nomalē darbojas jauna liela lauksaimniecības mašīnu rūpnīca ar plašiem ceļiem. Sākumā tā ražoja tikai arkļus, bet pēc tam apguva plaukmašīnu un citu lauksaimniecības ma-

šīnu ražošanu. Tagad šī rūpnīca būvē arī kombainus.

Pēdējos gados uzbūvētā darbgaldu rūpnīca ir viens no labākajiem uzņēmumiem Pekinā. Tā ražo pirmklasīgus metalgriešanas darbgaldus. Oktobra mēnesī darba ierindā stājusies radiolampu rūpnīca, kas apgādāta ar visjaunāko tehniku.

Pekinas rajonā atrodas akmeņogļu šachtas, elektrostaicijas, lielākās tekstilfabrikas, motoru rūpnīca, lokomotīvu un vagonu remonta rūpnīca un daudzi citi uzņēmumi. Salīdzinot ar 1949. gadu, Ķīnas galvaspilsētas rūpniecības produkcija palielinājusies gandrīz desmit reizes.

Pekinas rūpniecībā ievērojama vieta ir mājamatniecībai. Tālu aiz Ķīnas robežām kļuvi slaveni Pekinas mājamatnieku ražojumi—šūnu emaljas darinājumi, ziloņkaula griezumli, mākslinieciskie izšuvumi, lietišķās mākslas meistaru brīnišķīgie izstrādājumi.

Pekina ir lielākais Ķīnas satiksmes ceļu mezgls. Tur sākas svarīgākie dzelzceļi, šosejas un gaisa ceļi, kas Pekinu savieno ar Ķīnas tālākajiem rajoniem, kā arī ar ārzemēm.

Pastāvot tautas varai, ie-

vērojami pieaugusi Pekinas kā ķīniešu zinātnes un kultūras centra nozīme. Pekinā atrodas ĶTR Zinātnu akadēmija ar 34 specialajiem zinātniski pētnieciskajiem institūtiem, daudz zinātnieku biedrību. Tagad Pekinā ir 28 augstskolas, desmitiem tehnikumu, vairāk nekā 1000 pamatskolas, nepilnās vidusskolas un vidusskolas. Tajās mācās apmēram 400 tūkstošu bērnu un jauniešu, turpreti 1948. gadā mācījās tikai 140 tūkstoši.

Pekinas bibliotēka ir vislielākā grāmatu krātuve Ķīnā. Pekinā ir vairāk nekā divdesmit teatru, desmitiem kinoteatru, kultūras namu, kā arī daudz citu kultūras un izglītības iestāžu, laikrakstu un žurnālu redakciju, izdevniecību.

Jaunās socialistiskās Pekinas vēsture sākās tikai pirms nedaudz gadiem. Tomēr šajā laikā Pekina Ķīnas dzīvē ieguvusi milzīgu nozīmi. Tā kļuvusi par varenas socialistiskās lielvalsts—Ķīnas Tautas Republikas politisko un administratīvo centru. To ar pilnām tiesībām var saukt par 600 miljonu lielās ķīniešu tautas slavu un lepnumu.

Pekinā M. Domogackichs

Ievērot satiksmes noteikumus — transporta vadītāju un ikviena pilsoņa pienākums

Vienmēr palielinoties transporta līdzekļu skaitam, to vadītājiem nepieciešams stingri ievērot satiksmes noteikumus.

Tomēr aizvien vēl jāsastopas ar neapzinīgiem transporta vadītājiem, kuri nerēķinās ar satiksmes noteikumiem un viņu pārgalvība dažreiz beidzas pat ar cilvēku upuriem.

Pagājušā gadā oktobrī šoferis Semikins uz šosejas Kuldīga — Rīga pagrieziena nesamazināja ātrumu, uzskrēja kokam, bojāta tika automašīna un pats šoferis smagi ievainots. Vēlāk b. Semikins no ievainojumiem mira.

Automašīnas GAZ-51 vadītājs Jansons 21. decembrī ceļā Skrunda — Kuldīga, apbraucot traktoru ar piekabī, uzbrauca pilsonim Šneideram.

Šoferis Ēķis, braukdams pa šoseju Renda — Kuldīga, bija iereibis, ceļa līkumā nesamazināja ātrumu un notika avarija, par kuru šoferis samaksāja ar dzīvību.

Iereibušiem transporta vadītājiem aizliegts braukt. Neskatoties uz šo aizliegumu, mūsu rajonā ir daži uzņēmumu, iestāžu vadītāji un kolchozu priekšsēdētāji, kuri pamudina lietot šoferiem alkoholiskus dzērienus un pēc tam ļauj tiem sēsties pie stūres.

Tā nesen kolchoza „Padomju Latvija” šoferis Vējkājs kopā ar kolchoza priekšsēdētāju Zariņu ciema veikalā pie Kuldīgas — Aizputes ceļa sarīkoja iedzeršanu. Šoferi Vējkāju milicija par satiksmes noteikumu neievērošanu jau vairākkārtīgi sodījusi. Vai kolchoza priekšsēdētājs Zariņš, kas pats bija iereibis un ar degvīna pudeli rokā mudināja dzert šoferi, padomājis par to, kas varētu notikt braucot?

Vairākos uzņēmumos, kur ir automašīnas, neizdara tehniskās apskates pirms mašīnu izbraukšanas no garāžas.

ATK № 7 pagājušā gada pēdējā ceturksnī ar divām automašīnām notika avarija tikai tehnisko bojājumu dēļ, pie tam viena beidzās ar cilvēku upuriem. ATK № 7 nekatreiz autobusus pat pārbauda pirms izbraukšanas no garāžas. Tāpēc ar vienu no autobusiem notika avarija.

Lai izvairītos no avarijām, kājniekiem un velosipedistiem jāievēro vislielākā piesardzība. Kājniekiem iela jāšķērso krustojumos. Pirms pāriet ielu jāpaskatās pa kreisi, bet nokļūstot ielas vidū — pa labi, pārliecinoties vai netuvojas transports.

Kuldīgas pilsētā, lai izvairītos no avarijām, izlikta ceļu brīdinājuma zīmes. Bet ir atsevišķi transporta vadītāji, velosipedisti un kājnieki, kuri neievēro šīs zīmes. Pēc pastāvošiem noteikumiem ar velosipediem pa ielām atļauts braukt pilsoņiem vecākiem par 14 gadiem. Bet ir vecāki, kuri atļauj ar velosipediem braukt pa ielām bērniem, kuri nav sasnieguši šo vecumu.

Ziemas laikā, kad ir slidēšanas ielas, jābūt jo sevišķi uzmanīgiem. Bet aizvien vēl ir vecāki, kuri ziemā atļauj bērniem rotāties uz ielām, kas var beigties ar avarijām.

Automašīnu īpašniekiem ziemā nepieciešams iegādāties mašīnām ķēdes, bet pilsētas izpildu komitejai jā rūpējas par to, lai ietves slidēšanas laikā būtu nokaisītas ar smiltīm vai pelniem.

Ja visi transporta vadītāji un pārējie pilsoņi ievēros piesardzību, avariju nebūs.

A. Kalašņikovs,
starpjauņu auto inspektors

MUMS RAKSTA

Cik ilgi veikals būs slēgts?

Grāveru ciema Bērzkālnu veikalā strādā veikalvede b. Siliņa. Iedzīvotāji jau bija apbrīnāti ar biežajām iedzeršanām un skaļo dziedāšanu veikalvedes dzīvoklī un pat veikalā. Tad pēkšņi jautrība apklusā un dzērāju dziesmas, kā saka, pārtrūka. Tas notika, kad 1956. gada oktobrī veikalā izdarīja inventarizāciju un atklāja, ka radies krietns iztrūkums. Pēc inventarizācijas veikals vairākas dienas bija slēgts, jo veikalvede izteica pārliecību, ka inventarizācijā bijusi kļūda. Tomēr arī otrajā inventarizācijā apstiprinājās, ka ir iztrūkums.

1956. gada 1. novembrī pie

veikala durvīm parādījās uzraksts, ka veikals turpmāk būs slēgts. Pa reizei jau tā durvis atvērās, bet tikai tiem, kuri prata veikalvedi mīļi palūgt. Gadījās arī redzēt, ka viņa plevakarē pilnas pudeles aiznes uz dzīvokli, bet tukšās no rīta — atpakaļ uz noliktavu. Veikalu apmeklēja arī Alsungas patērētāju biedrības priekšsēdētājs b. Rogis, bet veikals pircējiem slēgts vēl tagad. Bērzkālnu iedzīvotāji prasa, lai veikals tiktu atvērts, jo tas tiem ļoti nepieciešams. Bez tam viņus interesē, vai veikalvede Siliņa par tādu „tirgošanos” saņem arī algu?

A. Gruntmane

AIZRĀDĪJUMI

1957. gada 26. un 27. janvārī notiks eksamenu pieņemšana personām, kuras vēlas iegūt šoferu — amatieru un motociklu vadītāju tiesības. Personām, kuras vēlas eksaminēties, jāpieteicas Kuldīgas rajona milicijas nodalījumā pie dežuranta līdz 1957. gada 25. janvārim.

Kuldīgas pilsētas darbaļaužu deputātu Padomes izpildu komiteja paziņo, ka turpmāk dažādu ziņojumu izlikšana uz ziņojumu dēļa jāskatās ar pilsētas izpildu komiteju. Ziņojumus atļauts turēt uz ziņojuma dēļa 10 dienas.

Cīņas basketbola laukumā turpinās

Rajona meistarsacīkšu basketbolā turpinājās trešdien notika divas spēles starp spēcīgākajām vīriešu komandām: IDA — 1. vidusskolas I un MS — „Vulkans”. Kā jau bija gaidāms, abas spēles noritēja spraigi un interesanti.

Kā pirmie tiesneši Priekalna un Vilces vadībā spēli uzsāk IDA un 1. vidusskolas I komandas basketbolisti. Abas komandas spēlēja savos labākajos sastāvos. Vidusskolnieki uzsāk cīņu ļoti enerģiski un galvenokārt ar Lādēna metieniem spēles 8. minūtē rezultāts jau ir 11:2 viņu labā. Ar lielām pūlēm IDA basketbolistiem izdodas spēli līdzsvarot un turpmāk grozus gūst pārmaiņus gan viena, gan otra komanda. Enot puslaika atpūta, rezultāts ir 32:22 1. vidusskolas I komandas labā.

Otrais puslaiks sākas ar brāzmainiem IDA pārstāvju uzbrukumiem un ar sekmīgiem Zeberliņa un Feodorova metieniem punktu starpība šūn strauji samazināties. Spēles 27. minūtē vidusskolas basketbolisti ved vaļs tikai ar vienu punktu — 35:34. Pēdējie pieliek

visus spēkus, lai spēli izlīdzinātu. Tas viņiem arī izdodas un līdz pat spēles 31. minūtei grozus pārmaiņus gūst gan viena, gan otra komanda. Tad trīs grozus pēc kārtas gūst IDA pārstāvis Zeberliņš un komanda izvirzās vadībā ar 51:47 punktiem. Tomēr viņiem neizdodas legūto pārsvaru noturēt un, kad atlikušas līdz spēles beigām trīs minūtes, rezultāts ir 53:51 vidusskolnieku labā. Spēles pēdējās minūtēs 1. vidusskolas I komandas basketbolisti ilgi pietur bumbu, nelīdzdarot metienus grozā. Abām komandām pēdējās minūtēs iespējams rezultātu izmainīt ar soda metieniem, tomēr abu komandu spēlētāji tos izpilda ļoti neprecīzi. Ļoti sāpīdīnāti rit spēles pēdējā minūte — rezultāts 53:52 1. vidusskolas pārstāvju labā. Bumba pie pēdējiem, kuri, saspēlējoties savā starpā un nelīdzdarot metienus uz grozu, cenšas novilcināt laiku. IDA basketbolisti, jūtot zaudējuma draudus, atsākas no zonas aizsardzības un sāk segt „cilvēks cilvēku”, tādējādi cenšoties atņemt bumbu, to-

mēr ir jau par vēlu un tiesnešu svilpe par spēles beigām vēstī 1. vidusskolas I komandas vērtīgu 54:52 uzvaru. Veiksmīgākie spēlētāji bija Zeberliņš (IDA), kurš viens pats guva 34 punktus. IDA basketbolistu zaudējuma pamatā ir ļoti vāji izpildītie soda metieni — no 27 spēja gūt tikai 7 punktus.

Negaidītu iznākumu deva „Vulkana” un MS basketbolistu spēle. Pirmajā puslaikā jau ar pašām spēles pirmajām minūtēm nelielā pārsvarā turas MS basketbolisti, kuri galvenokārt ar Bērziņa metieniem noslēdz puslaiku ar 29:25 punktiem savā labā.

Otrā puslaikā negaidīti iniciatīvu pilnīgi pārņem vulkanieši, kuri gūst 7 grozus pēc kārtas un spēles 25. minūtē rezultāts jau ir 39:30 viņu labā. Lai arī kā MS basketbolisti cenšas spēles gaitā panākt lūzumu, tas viņiem neizdodas un līdz pat spēles beigām lielā pārsvarā „Vulkans” pārstāvj, kuri gūst augstu 85:58 uzvaru. Veiksmīgākie spēlētāji bija Maurs („Vulkans”), kurš ieguva 26 un Bērziņš (MS) — 25 punktus.

L. Arājs

Anatolijs Bezuglovs

Atgadījums no prakses

(No advokata piezīmēm)

(4. turpinājums)

Ejot garām, dzirdēju tikai atsevišķus vārdus: „Zvērs”, „Neliētis, pakārt viņu par maz!”...

Tiesas sēdi atklāja pārpildītā klubā. Zālē bija satraucošs troksnis.

Bet tad viss pēkšņi apklusā. Apsardzes pavadībā pie apsūdzēto sola piegāja Stepanš. Saspringtajā klusumā pēkšņi atskanēja šņuksti. Zālē sāka neapmierināti kurnēt.

Es paklusām paskatījos uz publiku. Pie barjera, kas atdalīja apsūdzētā solu, stāvēja un raudāja sievietē.

Es uzreiz nodomāju, ka tā ir Ksana Kuļikova. Un nebiju kļūdījies. Šīs sievietes skaistums pats par sevi varēja būt tiešs pierādījums pret Stepanu.

Tiesas izmeklēšana sākās ar apsūdzētā nopratināšanu. Bobkovs atkārtotā to pašu, kas bija viņa vēstulē. Un ne tikai man vien likās, ka Stepana paskaidrojumi tiesā atgādina rūpīgi no galvas iemācītu stundu. Vēlāk apsūdzības runā prokurors visai pārliecinoši to izmantoja, lai parādītu apsūdzētā cenšanos panākt vieglāku sodu. Bet es vēl vairāk pārliecinājos savās aizdomās, ka Stepana liecību pamatā ir vēlēšanās ātrāk izbeigt lietu. Tāpēc es nolēmu uzstāties pretēji sava aizstāvamā gribai.

Pārtraukumā pie prokurora galdā piegāja kaut kāds jauns cilvēks acenēs. No sākuma es viņu noturēju par izmeklētāju, taču tas bija apgabala avīzes reportieris.

Es steidzos pie viņa un piezīmēju, ka nebūtu slikti dot plašāku pārskatu par procesu. Klusībā es cerēju uz to, ka lietu nosūtīs papildus izmeklēšanā un tādā veidā avīze arī iesaistīsies meitenes meklēšanā. Taču mans priekšlikums tika noraidīts.

Pēc pārtraukuma sākās liecinieku nopratināšana. Vispār Bobkovs nenoliedza viņu liecības, tikai pārmetumus par to, ka it kā slikti apgājies ar meitu, neatlaidīgi noraidīja.

Pēdīgi zālē ienāca lieciniece Zamichina — Stepana kaimiņiene. Tā pati, kura bija redzējusi viņu naktī ar meiteni uz rokām.

Es prasīju lieciniecei, kādā veidā viņa tumšā naktī varēja pazīt Bobkovu.

— Kā gan nepazīt? — brīnījās sieviete. — Mēness taču gaiši spīdēja.

Es piecēlos un iekšēji gaviļējot, uzliku uz tiesnešu galdā kalendara lapīnu.

— Biedri tiesneši, — es teicu, — apsūdzības rakstā norādīts, ka meitenes slepkavība notikusi devīppadsmitajā maijā. Lieciniece Zamichina apgalvo, ka viņa šajā naktī redzējusi Bobkovu un viņš kaut ko nesis uz rokām. Viņa to uzzinājusi tāpēc, ka spīdējis mēness. Es vērsu jūsu uzmanību, — te es iztaisīju iespaidīgu pauzi, — es vērsu jūsu uzmanību uz to, ka šajā naktī mēness nebija.

Priekšsēdētājs tikko jūtami pasmaidīja un, griežoties pie Bobkova, prasīja:

— Apsūdzētais, vai jūs tanī naktī bijāt pie upes?

— Biju. Ja ejams uz staciju, to nekādi nevar apiet, — atbildēja Stepanš.

— Kas jums bija rokās?

— Es jau sacīju. Meitiņa bija.

— Nu, lūk, redziet, biedri advokat. Bet jūs sakāt: mēness! Liecinieks var detaļās kļūdīties, — ironiski piezīmēja priekšsēdētājs.

Atzīstos, šī piezīme man nedaudz atņēma pašpāļavību, taču es joprojām nolēmu, ka labāka momenta manam lūgumam nebūs.

— Ko tad jūs lūdzāt? — nepacietīgi iejautājās inženieris.

— Kā ko? — brīnījās Ivans Petrovičs, — protams, lai sūta lietu papildus izmeklēšanā. Es vērsu tiesas uzmanību uz to, cik stūrgalvīgi Bobkovs noliedz savu vainu un kas varēja radīt pretrunas viņa liecībās. Taču kā iznāk! Mēness trīs pēc notikuma Zamichina atcerējās, ka redzējusi Bobkovu pie upes, tāpēc ka zināja no baumām, it kā mei-

tiņa nosliecināta. Viņai vajadzēja pašai sev izskaidrot, kā varējusi tumšā naktī pazīt Bobkovu, un Zamichina izgudroja mēnesi. Bet apsūdzētais apstiprināja šo izdomājumu. Marfā Strupinas liecībām varēja būt tāds pats sākums. Kas attiecas uz Stepana pēdējiem paskaidrojumiem...

— Piedodiet, Ivan Petrovič, es jūs pārtraukšu, — neizturēja inženieris. — Vai tiešām jūs ticējat šim lūgumam? Meitenes taču nebija.

— Kāpēc ticēju vai neticēju! — iekarsa mans koleģis.

— Taču, ja Ņurka būtu dzīva, viņu sen būtu atraduši un atveduši. Nu, pēc mēneša, pēc diviem. Jeb kaut kas būtu atklājies, — nenorimās inženieris.

— Lūdzu mani atvainot, mīļais, bet jūs domājat kā mīļpilsonis. Bet ja Ņurka būtu nomirusi ciemos pie Vasilija, atļaujiet jums pajautāt? Bet ja viņš, savukārt, pazaudējies, to paņemot no Stepana?

Varēja taču viņš baidīties par to rakstīt tēvam? — atvaļinājās Ivans Petrovičs un turpināja: — Tieši tādi pieņēmumi man radās, kad es lūdzu tiesu darīt visu iespējamo Ņurkas meklēšanā. Paziņot par to avīzē un pa radio. Cita ceļa, kā meiteni atrast, es neredzēju.

— Nez' kāpēc nekad neesmu sastapis avīzēs tādus sludinājumus, — piezīmēja agromoms.

— Lūk, tur jau ir tā lieta, ka neesam sastapuši. Taisnī tāpēc tiesa arī noraidīja manu lūgumu. — Cita lieta ja Bobkovs nebūtu samelojies, — pārtraukumā man sacīja prokurors, — tad es principā nebūtu pretī tālākai meklēšanai. Taču, saprotams, parastai, bet ne fantazistiskai. Bet te — avīzēs! Un ienāca gan jums tāda doma galvā!

(Turpinājums sekos)

Redaktors A. Blūms